

X a
4336

Xa
4336

JVSTA ANNIVERSARIA,
Memoriae nunquam intermoriturae
REVERENDISSIMI QVONDAM ET SERENISSIMI
PRINCIPIS AC DOMINI,
DOMINI
AVGVSTI,

Primatis Germaniae, Archi-Episcopatus Magde-
burgensis Postulati Administratoris, Ducis Saxoniae, Juliaci, Cli-
viae & Montium, Angariae item ac Westphaliae, Landgravi
Thuringiae, Marchionis Misniae ac utriusque Lusatae, Comitis
Principali dignitate Hennebergici, Comitis in Marca,
Raucnsburgo & Barby, Dynastae Ra-
ucensteinii, &c. &c.

PRINCIPIS OLIM AC FVNDATORIS
ILLVSTRIS AVGVSTI
Clementissimi aequae ac munificentissimi,

juste persoluenda, indicit,
simulque ad

SOLENNEM ORATIONEM,

crastina die,

ipsis scilicet Nonis Junii, A. O. R. M DCC XIX.

H. L. Q. C.

habendam,

decenter inuitat

JOH. DAVID SCHIEFERDECKERVS,
SS. Theol. D. & Prof. Publ.

EMILIO

כ"ה

Inter alia, quae a benefico creatore homo sibi concessa possidet, dona rationem quam maxime eminere, nemo facile saniorum mortalium ibit inficias. Hoc quippe gratiae diuinæ ^{τελειωσει} brutis animantibus ipsum contradistinguit, adeoque perfectum pariter ac dignum reddit, quo hominis & nomen & definitionem iure meritoque sibi vindicare possit. Quae omnia licet ita sese habeant; nihilo tamen minus nullo sibi concredito connatoque bono abuti magis videtur homo, quam ratione. Unde enim, quaeso, tot eruditorum, uti quidem audiunt vulgo, vana dubia, tot praconceptae opiniones, tot curiosae non minus, quam otiosae tricusque implicatae quaestiones, indeque resultantes rixae, quibus omnibus saepius ipsa diuina veritas friuole petitur acerrimeque oppugnatur, ac lumen coeleste obnubilatur? o vanas hominum mentes, o pectora coeca! Iliada certe post Homerum conscribere pararet, qui ea omnia & singula, de quibus Laconice tantum diximus, enumerando persequi vellet. Ingrediatur modo, si libuerit, quis latissimum illum controuersiarum, quas anima nostra de seipsa haud raro mouere solet, & tanta inibi deprehendet aliquando, quanta vix unquam mente concipere, & vix, ac ne vix quidem, ab homine sana ratione praedito, ne dicam Christiano, expectare poterit. Mox enim de sui origine dubitare occipit, an scilicet creetur hodie, an vero quopiam modo alio ortum trahat? dehinc, de sede sollicita, quaerit, ac secum quasi consultat, num cerebrum, num cor, num nescio quam aliam corporis partem sibi eligat? porro tam circa immaterialitatem sui, quam immortalitatem, aegerrime vacillat & fluctuat, verbi licet reuelati Sole luminis naturae nebulis plus unam faciem accendente. Et, ut reliqua taceamus, quis ea nescit, quae de statu animae post mortem varie a variis proponuntur meletemata? Quem inter alia latet *Pythagorica* illa, ut verba LACTANTI, *Lib. 7. div. instit. c. 12.* faciamus nostra, opinio ridicula & mimo quam Schola dignior, ita ut ne

re-

EMILIO

refelli quidem serio debeat, de transmigracione animarum, quae
μετεμψυχοσις *exprimi solet vocabulo? Quæri quippe subinde*
solet: An animæ, post solutionem vinculi naturalis, a corporibus sepava-
rae, migrent in alios homines, vel etiam in volucres aliquando, canes, alia-
que bruta & bestias, quæ exinde rationales reddantur? Nescio sane, an
inepta acque ac impia hujus quaestionis affirmatio orco non magis
ac diabolo, quam Aegypto, omnis Idololatriæ matri, aut genti
Judaicæ, verum Deum aureo vitulo aliquando asficienti, ortum
& originem debeat? Antiquissima inque vulgus nota veterum Rab-
binorum est traditio, quæ explicationi vocis מְשֻׁמָּת per הַ Hebraeo-
rum innititur, animam Adami, primi hominis, diuinitus ipsi insus-
flatam, corpus postmodum Davidis occupasse, nec minus eandem
aliquando Mesiaæ, quem hodie adhuc anxie præstolantur verpi,
corpus ingressuram, adeoque trium horum virorum animam num-
mero unam eandemque fingunt. Hinc mirum non est, quod re-
rum Judaicarum scriptor maximopere gnauus, JOSEPHVS, Lib. II.
de bello Jud. Cap. 7. de Phariseis referat, eos docuisse, bonorum animas
transire in alia corpora, improborum autem interminabili supplicio crucia-
ri; conf. MAJL, SCHOUDT, aliorumque Theologia Judaica, Artic.
de Morte. Cujus erroris vestigia nec in sacro Codice, potissimum N.
T. plane desunt. Sic Herodes illi aliquo modo addictus fuisse vide-
tur, de optimo Salvatore nostro Matth. XIV, 2. talia pronuncians:
ὅτι ἐστὶν Ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς αὐτῆς ἠγέσθη δὲοὶ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τὴν αἰδιότητα ἐπετίθει
ἐν αὐτῷ. *Imo dubium non est, quin & vulgus eidem adjecerit calcu-*
lum, comprobante Matth. XVI, 13. 14. Quæ deinceps a Pythagora,
aliisque gentilium Philosophorum, nonnihil interpolata, inque Ec-
clesiam a Carpocratianis, Gnosticis, Marcionitis ac Manichæis in-
troucta opinio, tractu temporis in lernam multorum transforma-
ta est malorum, adeo, ut hac nostra ætate nondum extirpata peni-
tus deprehendatur. Prouocant prodigiosi istius erroris applausores,
inter quos Naturalistæ moderni ac Sceptici primum locum occu-
pant, ad Nabuchodonosoris exemplum, Dan. IV, 13. 30. licet inibi
de amisso rationis usu & mutatione cordis accidentali, ratione mo-
rtuum & qualitatum quidem, non autem ratione substantiæ, mul-
to minus de transmigracione animæ in bestiam, sermo sit. Prouo-
cant ad Johannem baptistam, quem c collatione Malach. IV, 5. cum
Matth. XI, 14. XVII, 12. Eliaæ anima præditum somniabant, recla-
mant licet Angelo, Luc. I, 17. ipsoque Johanne, Job. I, 21. Prouocant
demum ad Historias profanas, in quibus multa de Lycanthropis, &
aliis, qui in volucres, pecudes, canes aliasue bestias transmutati
sint, afferuntur; cum tamen, si vere talia acciderint, meræ sint
præstigiæ daemonum, nec hominis, qui a brutis differt specie, rea-
lis transmutatio talis artibus magicis, aut vi ipsius daemonis, un-
quam

FK Na 4336

quam fieri possit. Quare has similesque nugae omnes merito ex-
plodimus, diuinaeque veritati potius, firmioris sermonis Prophetici
fundamento firmissimo nixi, misis curiosorum futilibus rationis
abusibus, adstipulamur, adferentes, animas, post fecesum e corpo-
ribus suis, minime in Judaizantium Pontificiorum *purgatorio*, a B.
SCHERZERO, aliisque Ecclesiae orthodoxae Doctoribus, jam du-
dum exusto, desudare, aut in Muhammedanorum *Alaraf*, quem lo-
cum tertium Pseudopropheta inter Paradisum & infernum absurde
effinxit, teste Alcorano passim, oberrare; (vid. SCHROEDERI
Mubammed testis veritatis contra seipsum, Cap. V. §. VI. p. 81. seq.) sed im-
piterna vita jam versari, seu, ut Scripturae phrasi utamur, *in fasciculo*
viuentium, I. *Sam. XXV. 29. in manu Dei, Sap. II. 1. in sinu Abrahae, Luc.*
XVI. 22. in Paradiso, Luc. XXIII. 43. sub *ἁγιασμα* Christo, & ipsius, ran-
quam certissimi tutissimique Asyli, protectione, *Apoc. VI. 9. Quo*
in die & tutam nunc & aeternum securam animam inde a *Prid. Non.*
Jun. A. C. MDCLXXX. beatissimam scimus *Reuerendissimi quon-*
dam & Serenissimi Principis ac Domini, Dn. AVGVSTI, Primatis Ger-
maniae, Archi-Episcopatus Magdeburgensis Postulati Administrato-
ris Ducis Saxoniae, Juliaci, Cliviae ac Montium, & reliqua, Illustris Augustei
fundatoris olim gloriosi & vere augusti. Hinc de aeterna beatitudine
ipli iterum iterumque gratulamur, ejusque memoriam grata men-
te etiamnum recolimus, Deum precari, velit ejusdem florentissim
Augustei & conservatorem & nutritorem, ut indulgentissimum, ita mu-
nificentissimum, Serenissimum CHRISTIANVM nostrum, vere Christi-
num, cum omni Celsissima Saxonum Prosapia, subque tutela optimi
Principis fertilissimum pietatis bonarumque Artium hocce empo-
rium protegere, sartum tectumque conservare, perennare quam cle-
mentissime, quam diutissime! Praestabit id ipsum publico nomine
crassina *vid. eius luce H. L. Q. C. curatius Vir Excellentissimus atque An-*
plissimus, DN. M. JOHANNES MICHAEL Gutbier, Linguarum
Sanctarum & Latinae, nec non Poeseos Prof. Publ. dexterrimus, premis-
sa, more sueto ac ea, qua pollet, dicendi venustate ac facundia breui
de Gaudio Diui Augusti Paradisiaco oratione. Cui ut summi Au-
gustei nostri Tutani, Fautores atque Commilitones gratias, be-
dare dignentur ac velint, est, quod omni obseruantia & humanitate
rogamus, speramus. P. P. Prid. Non. Junii, ceu ipso SS. Trinitatis
Festo, A. O. R. M DCC XIX.

LEVCOPETRAE,

Licent. Godofr. Andr. Legii, Aulae et Augustei Typographi

y
e.
e
t
m
s-
ui
u-
e-
o-
ate
itis

ULB Halle 3
003 851 729

L. 15, 18

Xa
4336

JVSTA ANNIVERSARIA,
Memoriae nunquam intermoriturae
REVERENDISSIMI QVONDAM ET SERENISSIMI
PRINCIPIS AC DOMINI,
DOMINI
AVGVSTI,

Primatis Germaniae, Archi-Episcopatus Magde-
burgensis Postulati Administratoris, Ducis Saxoniae, Juliaci, Cli-
uiac & Montium, Angariae item ac Westphaliae, Landgrauii
Thuringiae, Marchionis Misniae ac utriusque Lusariae, Comitis
Principali dignitate Hennebergici Comitis in Marca,
Rauensburgo & Barby, Dynastae Ra-
ucnfteinii, &c. &c.

PRINCIPIS OLIM AC FVNDATORIS
ILLVSTRIS AVGVSTEI
Clementissimi aequae ac munificentissimi,

juste persoluenda, indicit,
simulque ad

SOLENNEM ORATIONEM,

craftina die,
ipsis scilicet Nonis Junii, A. O. R. M DCC XIX.

H. L. Q. C.

habendam,

decenter inuitat

JOH. DAVID SCHIEFERDECKERVS,
SS. Theol. D. & Prof. Publ.

